

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/379/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812212339
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812212339.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 proti žalovanému: Q. Q., K.. X.XX.XXXX, O. B. K. I., S. XXX/XX o zaplatenie sumy 678,93 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 578,60 eur a trovy konania v sume 40,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 109,94 eur na účet právneho zástupcu žalobcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 678,93 eur a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 16.9.2009 úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru č. 5909009763 (ďalej len „zmluva“), ktorá sa stala platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov úverovej zmluvy. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 710,00 eur zo strany žalobcu prostredníctvom kreditnej karty. Úverovým rámcom sa rozumie maximálny objem úveru, ktorý bol žalovaný oprávnený čerpať. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, termín revolvingový znamená „obnovujúci sa“. Vzhľadom na charakter úveru nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, dohoduje sa len výška úverového rámca a z uvedeného vyplýva ja nemožnosť určenia výšky ročnej percentuálnej miery nákladov. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky žalobcu a metodická príručka ku kreditnej karte so sadzovníkom poplatkov a odmien, s ktorými bol žalovaný oboznámený a podpisom úverovej zmluvy prejavil súhlas byť nimi viazaný. V zmysle zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému dohodnutý úver a žalovaný sa zaviazal tento vrátiť, zaplatiť úroky a poplatky podľa sadzovníka. Ďalej uviedol, že má za to, že úverová zmluva je celistvá, uzavretá v písomne forme určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovaného, ktorý ju potvrdil podpisom priamo na prednej strane úverovej zmluvy. Podstatné náležitosti vyplývajú buď priamo z úverovej zmluvy alebo z úverových podmienok, ktoré sú nesporne neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, preto nesmú byť materiálne alebo formálne oddeľované a rozlišované od úverovej zmluvy, nakoľko v súlade s judikatúrou súdov celistvosť listiny nemožno posudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy. V ďalšom uviedol, že žalovaný bol v zmysle zmluvy a hlavy Úverových podmienok Podmienky splácania povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 4% z vyčerpanej čiastky úverového rámca. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky vo výške v závislosti od vyčerpanej čiastky úverového rámca, príslušná časť úverovej istiny, pravidelné poplatky, prípadne nepravidelné poplatky a zmluvné sankcie podľa aktuálneho sadzovníka. Výška pravidelnej mesačnej splátky sa mení v závislosti

od výšky nesplatenej dlžnej čiastky q je stanovená ako percentuálna časť nesplatenej dlžnej čiastky a ak táto čiastka bola nižšia ako 12 eur, platilo, že splátka je vo výške tohto splátkového minima.

K poskytnutému revolvingovému úveru bola vydaná kreditná karta TESCO, prostredníctvom ktorej bolo žalovanému umožnené čerpanie úveru do výšky nevyčerpaného úverového rámca dohodnutého v zmluve. V súlade s Úverovými podmienkami pred použitím kreditnej karty muselo dôjsť k jej aktivácii a to telefonicky na čísle, ktoré bolo žalovanému oznámené spolu so zaslaním kreditnej karty. Použitie kreditnej karty po jej aktivácii bolo chápané ako súhlas s čerpaním úveru v požadovanej výške. Ku kreditnej karte sa viazal aj program odmien, ktoré výhody boli dohodnuté v Úverových podmienkach v hlave Program odmien a žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému bonus prostredníctvom bodov, ktoré sa pripisujú na bodové konto a výber bodov je potom uskutočňovaný prevodom finančného ekvivalentu bodov na úverový účet odporcu. Ďalej definoval spotrebiteľský úver a zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob jeho započítania. V zmysle hlavy Úverových podmienok Ukončenie/zánik úverovej zmluvy bol žalovaný vyzvaný listom zo dňa 29.11.2010 k splateniu celého zostatku úveru v sume 678,93 eur. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Vzhľadom na uvedené eviduje voči žalovanému dlh vo výške - istina plus poplatky za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu v sume 601,44 eur, úrok z uvedenej istiny do času zosplatenia v sume 70,13 eur, úrok zo zosplatennej istiny a zmluvná pokuta v sume 7,36 eur.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to úverovou zmluvou, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) a splátkovým kalendárom, pravidlami programu odmien pre kreditnú kartu, výzvou na splatenie úveru s výzvou k úhrade, výpisom z účtu za mesiac máj 2006, písomným vyjadrením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 7.2.2013 uviedol, že žalovaný vyčerpal z kreditnej karty celkovo sumu 898,77 eur, čo mu bolo umožnené v zmysle ust. § 5 hlavy 3 Úverových podmienok, žalovaný tak mohol vyčerpať viac ako len sumu rovnajúcu sa poskytnutému úverovému rámcu vzhľadom na výšku žalovaným vykonaných úhrad podľa splátkového kalendára. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá 2,19% mesačne (t.j. 26,28 ročne), v sadzobníku bol dohodnutý poplatok za výber z bankomatu a to 3 eur. Žalovaný bol upozornený na následky riadneho nesplácania poskytnutého revolvingového úveru s tým, že mimo zmluvnej pokuty bol povinný uhradiť žalobcovi poplatok za upomienku vo výške 4 eur za prvú a 12 eur v prípade druhej a ďalšej, ktoré mohli byť zaslané aj prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, sms správ alebo internetu. V zmysle špecifikácie nárokovaná suma 601,44 eur pozostáva:

- istinu - dlžná suma úveru bez úrokov z úveru v sume 598,18 eur (rozdiel čerpaného úveru v sume 898,77 eur a jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré boli uhradené splátkami 300,59 eur)

- poplatok za upomienku - 3,26 eur (rozdiel vyrubených poplatkov za upomienku v sume 23,26 eur a uhradenej časti poplatkov v sume 20 eur)

- suma 70,13 eur - úrok z úveru vyčíslený vždy z istiny tej ktorej splátky k príslušnému dátumu vyúčtovania predpisu splátky na úhradu (rozdiel medzi vyúčtovaným úrokom z úveru v sume 182,43 eur a uhradenou časťou úroku z úveru vo výške 112,30 eur) Takto vyúčtovaný za kalendárny mesiac pri úrokovej sadzbe vyplývajúcej zo sadzobníka poplatkov a odmien (2,19% mesačne) nebol uhradený pri vyúčtovaní zo dňa 30.6.2010, 31.7.2010, 31.8.2010, 30.9.2010 a 31.10.2010 (súčet týchto vyúčtovaných dlžných úrokov tvorí nárokovanú sumu)

- suma 7,36 eur - sankcia za omeškanie žalovaného so splácaním predpísaných splátok riadne a včas

a) zmluvná pokuta v sume 6,01 eur v zmysle § 4 hlavy 13 Úverových podmienok , t.j. 8% z dlžnej splátky, tak ako sú tieto uvedené vyššie

b) suma 1,35 eur - zmluvná pokuta, ktorá predstavuje sankciu vo výške zákonného úroku z omeškania dohodnutého podľa úverových podmienok (0,08% z dlžnej čiastky denne), v splátkovom kalendári sa jedná o nesprávne a historicky zle nastavené označenie tohto stĺpca, zmluvná pokuta je v skutočnosti úrok z omeškania v zákonnej výške.

Žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 16.9.2009 úverovú zmluvu č. 5909009763, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver s výškou úverového rámca 710 eur s výškou mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“). Žalovaný podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní kreditnej uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“). Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy, ktorá sa na tieto Úverové podmienky odkazuje.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva veriteľom úverovej zmluvy a klient ako dlžník sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky a poplatky podľa sadzovníka poplatkov (hlava 1 § 3 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 2 § 3 Úverových podmienok úverová zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy.

V zmysle § 4 hlavy 2 Úverových podmienok po uzatvorení úverovej zmluvy zriadi spoločnosť klientovi úverový účet pre čerpanie poskytnutého úveru do výšky prideleného úverového rámca. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého úveru a tomu zodpovedajúce záväzky klienta. Úverovým rámcom sa rozumie maximálny objem úveru, ktorý je klient oprávnený čerpať. Celková výška poskytnutého úverového rámca je uvedená v úverovej zmluve alebo stanovená za podmienok uvedených v týchto úverových podmienkach hl. 3 § 7 čl. 8.

Revolvingový úver je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca, ak nie je v úverovej zmluve stanovené inak (hlava 3 § 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 4 § 1, § 2, § 3 Úverových podmienok na základe rozhodnutia spoločnosti bude klientovi zaslaná kreditná karta. Vydanie a používanie kreditnej karty sa riadi týmito Úverovými podmienkami. K jednému úverovému účtu môže byť vydaných viac kreditných kariet. Použitie kreditnej karty je chápané ako súhlas klienta s čerpaním revolvingového úveru v požadovanej výške.

Pred použitím kreditnej karty musí dôjsť k jej aktivácii. Aktiváciu môže zrealizovať klient telefonicky na telefónnom čísle spoločnosti, ktoré mu bolo zaslané spoločne s kreditnou kartou (hlava 5 § 5 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 6 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v úverovej zmluve, pričom prvú splátku hradí klient až v mesiaci, ktorá nasleduje po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky, príslušná časť úverovej istiny a pravidelné poplatky a príp. nepravidelné poplatky. V prípade ďalšieho čerpania revolvingového úveru zo strany klienta sa zvyšuje výška príslušenstva obsiahnutá v splátke. Klient je povinný uhradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby, ktorých výška je daná sadzobníkom platným v dobe vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy.

V zmysle § 2 hlavy 6 Úverových podmienok výška pravidelnej mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatenej dlžnej čiastky (t.j. výška vyčerpaného nesplateného úveru spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a príp. sankciami) k poslednému dňu účtovného obdobia. Výška pravidelnej mesačnej splátky sa mení v závislosti od výšky nesplatenej dlžnej čiastky.

Podľa hlavy 6 § 6 Úverových podmienok splátka je uhradená dňom jej pripísania na účet spoločnosti.

Úverová zmluva je uzavretá na dobu neurčitú. Klient je povinný celý čerpaný úver a všetky svoje záväzky klienta voči spoločnosti splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace (hlava 8 § 1, § 2 Úverových podmienok).

Podľa 11 § 1 Úverových podmienok spoločnosť a klient sa dohodli, že kreditná karta umožní klientovi získavať v rámci programu odmien výhody stanovené v pravidlách programu odmien pre kreditnú kartu Tesco a to výhody poskytované na základe bezhotovostného čerpania úveru prostredníctvom kreditnej karty.

V zmysle hlavy 13 § 4 Úverových podmienok v prípade omeškania úhrady splátky revolvingového úveru alebo jej časti alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 8 § 4 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť spoločnosti úrok z omeškania v zákonnej výške. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní.

V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru či jej časti dlhšieho ako 6 mesiacov, je klient povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní (hlava 13 § 5 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 13 § 10 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy, ktoré vznikli následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Žalobca predložil spoločne s Úverovými podmienkami aj Pravidlá programu odmien pre kreditnú kartu a Sadzobník poplatkov, z ktorého súd zistil, že úroková sadzba bola dojednaná na výšku 2,19% mesačne a mesačná minimálna splátka vo výške 4% z vyčerpanej čiastky na karte, min. 12 eur.

Listom označeným ako splatenie celého úveru s výzvou k úhrade zo dňa 29.11.2010 žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu, že riadne a včas nespláca úver, spoločnosť si uplatňuje svoje právo

na splatenie celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 678,93 eur a vyzval ho splatenie do 15 dní odo dňa spisania tohto listu.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil sumy jednotlivých nárokov tak ako boli žalobcom určené v žalobe a následne v písomnom vyjadrení.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon „) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 5 zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca dňa 29.11.2010 zospatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj keď predmetná zmluva je zmluvou, ktorá vykazuje známky absolútneho obchodu a je potrebné ju posúdiť podľa Obchodného zákonníka, je zároveň zmluvou spotrebiteľskou, a potom normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov podľa Občianskeho zákonníka a vykonávacích predpisov, ktoré ustanovenia majú prednosť pred aplikáciou Obchodného zákonníka.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Súd mal za preukázané, že žalovaný prostredníctvom poskytnutej kreditnej karty vyčerpal finančné prostriedky v celkovej sume 898,77 eur a ďalej je nesporné, že žalovaný v prospech žalobcu následne jednotlivými splátkami na istinu celkovo uhradil sumu 300,59 eur, ako to vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára, preto súd považoval nárok na zaplatenie sumy 598,18 eur za dôvodný. Rovnako za dôvodný považoval súd žalobcom uplatnený nárok predstavujúci poplatok za upomienku v sume 3,26 eur tak ako bol špecifikovaný žalobcom pri zohľadnení vyrubených poplatkov a uhradených poplatkov žalovaným, ktoré poplatky bola žalovanému vyrubené v zmysle príslušných ustanovení zmluvy a úverových podmienok či už ako poplatky pravidelné alebo nepravidelné, na platenie ktorých sa žalovaný zaviazal a v tejto časti žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Ďalšou žalobcom nárokovanou sumou je suma 70,13 eur predstavujúca úrok z úveru. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil 2,19% mesačne, t.j. 26,28% ročne.

Zmluva bola uzavretá v mesiaci september 2009. Účastníkmi konania bola v zmluve dohodnutá minimálna mesačná splátka 4% z vyčerpanej čiastky na karte, min. 12 eur a pri takejto výške splátky, ak by žalovaný vyčerpal celý kreditný limit, bol povinný platiť po dobu 25 mesiacov, pričom úroková miera podobného úveru v bankách v tomto čase (september 2009 spotrebiteľský úver od 1 do 5 rokov) činila úrok 12,96 % p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 13,32% vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 12,96% ročne za absolútne neplatnú.

Súd má za to, že nárok žalobcu v časti úrokov nie je v celom rozsahu dôvodný a zaviazal ho na zaplatenie úroku z úveru predstavujúcej pomernú časť. Žalobca uviedol, že nárok na úrok predstavoval sumu 182,43 eur, ktorý bol vyčíslený pri úrokovej miere 26,28% ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok mu vznikol len pri úrokovej miere 12,96% ročne, teda žalobca mal nárok len na 48,3% uplatňovaného úroku ($12,96\% \times 100 / 26,28\% = 48,3\%$), teda 48,3% zo sumy 182,43 eur, čo predstavuje sumu 88,11 eur a žalovaný uhradil podľa udania žalobcu na úrok z úveru sumu 112,30 eur, teda žalovaný na úrok uhradil o 24,19 eur viac ako by žalobcovi patrilo, preto v tejto časti súd nárok žalobcu na úrok z úveru zamietol a sumu, ktorú žalovaný zaplatil navyše započítal zároveň na úhradu istiny.

Takto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 577,25 eur predstavujúcej rozdiel medzi žalobcom uplatňovanou sumou 601,44 eur predstavujúcej nárok na dlžnú istinu a poplatky za výpis za upomienky a sumou predstavujúcou úhradu žalovaného na vyčíslený úrok z úveru 24,19 eur.

Čo sa týka sumy 7,36 eur, ktorú žalobca definoval ako sankciu za omeškania žalovaného so splácaním predpísaných splátok, tak táto je tvorená sumou 1,35 eur, ktorá suma bola vyčíslená žalobcom pri výške úroku z omeškania určenom v súlade s ust. § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Nakoľko žalovaný riadne a včas neplnil svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy a teda sa dostal do omeškania, má súd za to, že žalobcom uplatňovaný nárok tak ako je uvedené vyššie je dôvodný.

Druhou zložkou je nárok na zmluvnú pokutu v sume 6,01 eur podľa hlavy 13 § 4 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní spolu súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného potom súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 578,60 eur pozostávajúcu zo sumy 577,25 eur predstavujúcej dlžnú istinu a poplatky za upomienky po odpočítaní úhrady úroku z úveru prevyšujúcej sumu, na ktorú podľa súdu vznikol žalobcovi nárok a vyčísleného úroku z omeškania v sume 1,35 eur ako tak ako je uvedené vyššie a čo do zvyšku súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobca mal neúspech v pomerne nepatrnej časti 15%, v ktorej súd žalobu zamietol, preto má súd za to, že mu patrí plná náhrada trov konania.

Odmena za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 písm. a) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v spojení s citov. ust. § 142 ods. 3 OSP predstavuje za jeden úkon sumu 38,18 eur.

Trovy právneho zastupovania v sume 109,94 eur pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby v sume 76,36 eur - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) cit., z režijného paušálu za dva úkony 15,26 eur - 7,63 eur za jeden úkon podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. a DPH vo výške 20% v sume 18,32 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl.. Súd taktiež priznal žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku v sume 40,50 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.